

v mestu je svetovati z revolverji in pištolami oboroženemu hoditi“ (!!!) Radi bi poznali le enega človeka zdrave pameti, ki tako oborožen po mestu hodi; naj nam ga dopisun pokaže, prosimo. „*Naš klic* — nadaljuje „*Triesterica*“ — *se glasi: naj se razpusti čitalnica, zlasti pa „Sokol“, kajti odtod izhaja vsa sirovost in nesrečno počenjanje.*“ To poslednje tedaj je jedro (des Pudels Kern) dopisa; in da bi dopisun dosegel svoj namen, zato psuje, obrekuje in kuje laži na cente in prosi, da se zadušé národna društva! „*Naša mestna policija ali pa nič!*“ pravi dalje. Ali slišite, kako naši „liberalci“ vpijejo po policiji? O ti precartan „liberalizem“ ti! Naši mestjani pa vedó, da malokdaj je bilo v našem mestu tako malo prestopkov zoper varnost osebe, premoženja itd., kakor ravno ta čas, odkar mesto ima lokalno policijo v svojih rokah. Kako je to, da „*Triesterica*“ ne vé tega (kar bi vendar morala v Trstu videti z lastnimi očmi, če jih ima) namreč tega, da tudi cesarska policija nikodar ne more v okom priti vsacemu prelomljenju postav. — Pritaknil je „*Triest.*“ dopisun naposled še tudi to laž, da je prečastiti c. k. deželni glavar pozval dr. Bleiweisa kot predsednika čitalnice k sebi in mu prepoved dal, da se v čitalnici ne sme ruska carska pesem peti. Prepoved te pesmi veljá za vse javne prostore in je bila mestni županii za oklic poslana. Dr. Bleiweis-a pa c. k. deželni glavar nikoli ni zato k sebi poklical, niti mu te prepovedi naznanil. — Zarad omenjene dogodbe, ktero najbolj obžaljujejo rodoljubi, ker taki in enaki pripetki so nasprotnikom narodne ravnopravnosti prav voda na njih umazani mlin, je dr. Costa Sokolovcem brž drugi dan (25. dne t. m.) poslal resen opomin, s kterega posnamemo te-le besede: „*Prijateljsko Vas opominjam, naj se vsak vsigdar in povsod pošteno obnaša, in vso svojo moč in svoj upljiv obrača na to, da se tudi drugi držé tega pravila. Pomislite, da ljudjé preradi očitajo našemu društvu in celó národnim društvom sploh, kar en ud pregreší! Pomislite, da si moramo prijatlov pridobiti. To pa je le mogoče s poštenim, možatim vedenjem in s prepričalnim razjasnovanjem naših načel in namenov. S telesno močjo ne boste nikogar prepričali! Pri miru tedaj pustite tiste, ki niso vaših misel, in ako menite, da Vas je kdo razžalil, nastopite postavno pot. Samolastna pomoč je po postavah prepovedana, in ima žalostne nasledke ne le samo za-nj, ki se je poslužil, ampak tudi za cela društva. Rabite mlado, vročo kri za resne naloge: omiko in čast ljubljenege naroda našega, in ne trosite svoje moči za gole demonstracije brez namena in dobrega nasledka!*“

— (*Dramatiško društvo.* — IV. in V. seja začasnege odbora.) Zarad neugodnih okoliščin ni mogel začasni odbor nekaj časa imeti nobene seje, kajti zadnja bila je 1. junija. Ponudba gg. Grasselli-ja, Nolita in Stareta, da spišejo „*priročno knjigo za slovenske diletante*“, se je sprejela z hvalo in se ta knjiga že piše. Gosp. Drahsler izrekel je željo, naj se dobí igra „*mlinar in njegovo dete*“, da se igra na vseh vernih duš dan. Gosp. Šauperl-ov prevod „*Hamlet*“ naj se izročí pregledovalcem, ravno tako igra „*Slovenski Jurček*“. V peti seji 20. t. m. predložil je tajnik igre „*mlinar in njegovo dete*“ ter je bilo sklenjeno po dolgi debati, da se izročí pregledovalcem, da popravijo, kar je zastarelega v jeziku in da se bode igrala — ako bo mogoče — na vernih duš dan.

Igri: „*Jurčkove prikazni*“ poslal g. Rebec in „*ravna pot najboljša pot*“ poslal g. Tomšič se izročite pregledovalcem. Predlog, naj se izplača Egerju

račun za tiskovino 16 gold. 50 kr., se sprejme. Tajnik Noli stavi predlog, naj se razpiše darilo za izviren tekst komične operete, gledé na željo naših domačih skladateljev in potrebo, da dobimo tudi dobre spevoigre. Gosp. Ravnikar podpira ta predlog in odločuje 20 gold. in trmin na 3 mesece. Predlog se sprejme, in določi 20 gold. gledé na pičli denarni stan društva, ki ne pripušča večega zneska. Ta razpis naj se naznani v vseh slovenskih listih. Gosp. dr. Poklukar pokloni društvu nekaj laških knjig, ki se hvaležno sprejmo. Gg. Ravnikar in Noli se imata pogovoriti z glediščnim vodjem g. Zöllnerjem zarad igranja v gledišču in poročati v prihodnji seji. Za režiserja igre „*tat v mlinu*“, ki se ima meseca septembra igrati v gledišču, se volita gg. Drahsler in Ravnikar. Odločijo se še gospodje, ki prevzemó vabilo gospodičin in se sklene s tem seja.

Gosp. udom c. k. kranjske kmetijske družbe!

Častiti gospodje udje so po predstojniku svoje podružnice dobili vabilo, naj bi se naročili na bronasto ali sreberno svetinjo, ktero dá kmetijska družba kovati v spomin svoje stoletnice. Ker odbor do 10. dne meseca avgusta mora vedeti, koliko je naročnikov na svetinjo, prosimo lepo častite gospode, ki želijo to spomenico imeti, **naj podpisanemu odboru brž naznanijo**: ali želé bronasto, ki bode veljala k večemu 2 gold., ali pa sreberno svetinjo, kteri cena bode od 8 do 10 gold.

Odbor c. kr. kmetijske družbe
v Ljubljani.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Turški sultan Abdul-Aziz (32. car turški iz plemena Osmanov), ki je v saboto prišel na Dunaj, zdaj zvonec nosi v glavnem mestu avstrijskem; al ni čuda, saj — kar Turčija stoji — ni noben njenih vladarjev potoval zunaj Turčije po svetu. Cesar sam ga je sprejel z veliko častjo in mu stanovanje dal v gradu svojem v Schönbrunu. V tem pa ko sultan se raduje nad evropsko kulturo, divjajo žalibog! Turki domá kot divja zver nad kristijani bulgarskimi! — Državni zbor je za več tednov odložen. Še le 8. ali 10. avgusta se začné razprave med poslanci dunajskega in ogerskega zbora, ki pa še ne vedó prav, kako bi se poprijeli svoje naloge. Zdaj še le pride najvažnejša stvar v razpravo: zdaj še le gré dvalizmu za glavo; zdaj pa se bo tudi pokazalo, kdo hoče Avstrijo, kdo ne. Ko je ministerstvo v državnem zboru že dvakrat padlo s svojimi predlogi, ker je nemška centralistna levica proti njemu glasovala, se sliši, da si kancelár Beust išče že na drugi strani svojih prijatlov in podpornikov. Kdo bi bil mislil, da tako kmalu se razruši organizacija tiste stranke, ki se je ponašala s tem, da stvari Cislajtanijo in jej bo dajala postave! Le kar je zdravo, to obstoji; kar je puhlo, kmalu razpade. — Kakor „*Zukunft*“ piše, se v Vacovem (Waizen) na Ogorskem razpošilja poziv, v kterem se med drugim to-le bere: „*Eljen (živio) Košut! 18 let nismo smeli ziniti tega imena, al iz srca nam ni zginilo. Za imenom svetega odrešenika je ime Ljudevit Košut največe v naši zgodovini. Odkrite se! Eljen Košut!*“ — Magjari imajo tedaj tudi svojega boga!

Za pogorelce v Koritnici so darovali:

Gosp. grof Lamberg posestnik bistriške grajščine na Štajerskem 5 gold., gosp. France Čarman iz bistriškega grada 2 gold., gosp. Janez Ferjančič iz Knežaka na Pivki 5 gold.